

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1289/2019
05.12.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела навођење на оверавање неистинитог садржаја из члана 358. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Лазара Плужаревића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Руми К 59/18 од 29.10.2018. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 6/19 од 19.09.2019. године, у седници већа одржаној дана 05.12.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Руми К 59/18 од 29.10.2018. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 6/19 од 19.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми К 59/18 од 29.10.2018. године, окривљени АА, оглашен је кривим због кривичног дела навођење на оверавање неистинитог садржаја из члана 358. став 1. КЗ, па му је изречена условна осуда, тако што је утврђена казна затвора у трајању од осам месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року проверавања од две године рачунајући од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. На основу члана 87. КЗ, окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета и то возачке дозволе серијског броја СР ... и броја ... издате на име АА. Окривљени је на основу члана 264. став 1. у вези члана 261. ЗКП, обавезан да суду на име пашала плати износ од 4.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 6/19 од 19.09.2019. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног АА, адвокат Лазар Плужаревић, благовремено је поднео захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев као основан и побијане пресуде преиначи

тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе да је извршио предметно кривично дело.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је на седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости истиче да је окривљени правноснажном пресудом оглашен кривим због кривичног дела навођење на оверавање неистинитог садржаја из члана 358. став 1. КЗ које је према изреци првостепене пресуде учинио тако што је у ... у просторијама полицијске станице довођењем у заблуду, навео надлежни орган да у јавној исправи овери штогод неистинито што има да служи као доказ у правном саобраћају на тај начин што је потписао и предао лажну исправу – захтев за издавање дупликата возачке дозволе у којој изјави је навео неистините податке да је возачку дозволу серијског броја СР... и броја ... издату у ПС ..., изгубио дана 09.01.2010. године у ..., иако је знао да је исту у претходном периоду предао надлежном органу Републике Хрватске и тиме навео надлежни орган – овлашћено службено лице ПС ..., руководиоца за управне послове да му изда решење - дупликат возачке дозволе серијског броја СР..., која служи као доказ у правном саобраћају, оверавајући неистиниту чињеницу да је иста нестала. Међутим, према ставу браниоца, захтев за издавање дупликата возачке дозволе се не оверава и не служи као доказ у правном саобраћају нити исти представља исправу, док се у правном саобраћају користи дупликат возачке дозволе који није неистинит, јер су у истом наведени тачни подаци о лицу и категоријама које поседује за управљање возилом, а то што је окривљени изјавио да је изгубио возачку дозволу, није кривично дело.

Изнете наводе захтева браниоца окривљеног којима се указује да дело за које је окривљени и оптужени оглашен кривим правноснажном пресудом није кривично дело и да је на штету окривљеног повређен кривични закон из члана 439. тачка 1) ЗКП, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Наиме, радња извршења кривичног дела навођење на оверавање неистинитог садржаја из става 1. члана 358. КЗ, састоји се у навођењу надлежног органа, довођењем у заблуду, да овери нешто неистинито у јавној исправи, записнику или књизи. То што се оверава мора бити не само неистинито него и подобно да служи као доказ у јавном саобраћају.

Из чињеничног описа кривичног дела датом у изреци првостепене пресуде произлази да је окривљени АА, у полицијској станици ... потписао и предао лажну исправу – захтев за издавање дупликата возачке дозволе у којој изјави је навео неистинит податак да је своју возачку дозволу означеног серијског броја издату у ПС ..., изгубио у ... дана 09.01.2010. године иако је знао да је исту предао надлежном органу Републике Хрватске, како би му била издата возачка дозвола те државе, чиме је навео овлашћено лице Полицијске станице у ..., руководиоца групе за управне послове, да му изда решење – дупликат возачке дозволе наведеног серијског броја која служи као доказ у правном саобраћају. Дакле, из

наведених чињеница и околности произлази да је окривљени описаним радњама – подношењем захтева за издавање дупликата возачке дозволе у коме је навео неистинит податак да је стару возачку дозволу изгубио, довео у заблуду надлежни орган – овлашћено службено лице ОУП-а да је наведена возачка дозвола заиста изгубљена и тиме га навео да изда решење – дупликат возачке дозволе која служи као доказ у правном саобраћају, оверавајући неистиниту чињеницу да је иста нестала, које радње су, по налажењу овог суда, правилно правно квалификоване као кривично дело навођење на оверавање неистинитог садржаја из члана 358. став 1. КЗ.

Како је самим издавањем дупликата возачке дозволе од стране надлежног органа оверена неистинита чињеница, да је окривљени изгубио стару возачку дозволу, то су неосновани наводи захтева да се у радњама окривљеног не стичу законска обележја кривичног дела навођење на оверавање неистинитог садржаја из члана 358. став 1. КЗ и да је правноснажном пресудом на штету окривљеног повређен закон из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић, с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић